

Sygn. akt I C 1182/19

WYROK

1 *W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ*

Dnia 15 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

Przewodniczący Sędzia Anna Ściepuro

Protokolant starszy sekretarz sądowy Magdalena Müller

po rozpoznaniu w dniu 06 października 2021 r. w Tczewie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko J. R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. R. na rzecz powódki M. P. kwotę 1.600 zł (tysiąc sześćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego J. R. na rzecz powódki M. P. kwotę 439,80 zł (czterysta trzydzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

Sygnatura akt I C 1182/19

UZASADNIENIE

W dniu 16 stycznia 2019 r. powódka M. P. wniosła pozew przeciwko J. R. o zapłatę kwoty 2.200 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 10 sierpnia 2018r. do dnia zapłaty wraz z kosztami kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych w podwójnej wysokości (co do kosztów modyfikacja żądania na rozprawie k. 138).

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 27 lipca 2018 r. dokonała za pośrednictwem korespondencji mail-owej i rozmowy telefonicznej rezerwacji pokoju dwuosobowego w Hotelu (...) w terminie od 30 lipca 2018 r. do 3 sierpnia 2018 r. na rzecz swojej mamy W. H.. Warunkiem skutecznej rezerwacji było dokonanie ekspresowego przelewu, co powódka uczyniła tego samego dnia. Wpłacona kwota stanowiła cenę za cały pobyt w Hotelu (...), albowiem wykupiony pobyt miał być prezentem dla rodziców powódki. Następnego dnia rano, tj. 28 lipca 2018 r. o godz. 9:50, po niespełna 24h od otrzymania potwierdzenia rezerwacji, powódka poinformowała pozwanego, że musi zrezygnować z rezerwacji i prosi o zwrot wpłaconej kwoty, nadto nie jest zainteresowana pobytem w hotelu pozwanego w innym terminie. Pozwany poinformował powódkę, że ewentualny zwrot może nastąpić dopiero po sprzedaży rezerwacji innemu klientowi, na co powódka nie wyraziła zgody i ponownie zażądała zwrotu pieniędzy. Pozwany w wiadomości sms wysłanym do powódki stwierdził, że wpłacona kwota stanowi zadatek i nie podlega zwrotowi.

W odpowiedzi na kierowane przez powódkę do pozwanego wezwania do zapłaty na etapie przedsądowym pozwany J. R. uznał roszczenie powódki do kwoty 1.200 zł stanowiącej zwrot za niewykorzystane śniadanie i połowę za niewykorzystaną rezerwację pokoju.

Powódka podniosła, że udostępniony na stronie internetowej Hotelu (...) regulamin nie wiąże jej przez wzgląd na zawarte w nim klauzule abuzywne oraz treść art. 385 §1(1) kc. Podała też, że pozwany błędnie potraktował uiszczoną przez powódkę kwotę jako zadatek, albowiem nie jest zadatkiem świadczenie wielkością odpowiadające wartości przedmiotu umowy.

W dniu 27 maja 2019 r. Sąd Rejonowy w Świeciu w sprawie o sygn. akt I Nc 67/19 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego skutecznie złożył sprzeciw pozwany.

Pozwany J. R. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany J. R. podniósł zarzut potrącenia należności powódki z kosztami poniesionymi przez pozwanego w kwocie 2096 zł. Podniósł też zarzut niewłaściwości miejscowej, na skutek którego to zarzutu uprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Tczewie.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podał, że regulamin hotelu jest obowiązujący, gdyż nie orzeczono zakazu jego stosowania, zatem brak jest podstaw do uznania jego zapisów za klauzule abuzywne. Podkreślił, że uzgodnił z powódką, iż dokona zwrotu pod warunkiem znalezienia innego klienta na ten pokój. Powódka początkowo przystała na powyższe, później jednak zmieniła zdanie żądając wypłaty pełnej sumy. Ponadto pozwany wskazał, że prowadzenie hotelu nie sprowadza się li tylko do kalkulowania utraconego wynagrodzenia- niezależnie od tego, czy pokój jest wynajęty gościowi czy też nie, zawsze dany pokój jest elementem kosztowym jako element całości. Pozwany sporządził kalkulację poniesionych kosztów, uwzględniając w niej również jako wartość koszt pracy swojej i małżonki jako osób stale i zawodowo zajmujących się hotelem, choć formalnie tego rodzaju koszt nie jest kosztem ewidencjonowanym.

Powódka odnosząc się do treści sprzeciwu wniesionego przez pozwanego, wskazała, że przedstawiona przez pozwanego kalkulacja nie uwzględnia korzyści, jakie poniósł w związku z tym, że został zwolniony ze świadczenia wzajemnego, chociażby w postaci nakładów pracy i środków w związku z niewykonaniem umowy. W ocenie powódki z uwagi na odstąpienie od umowy zmianie uległ charakter spełnionego wcześniej świadczenia, które zgodnie z treścią art. 410 kc stało się świadczeniem nienależnym i pozwany jest zobowiązany do jego zwrotu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lipca 2018 r. powódka M. P. w rozmowie telefonicznej z pozwanym J. R. dokonała rezerwacji pokoju dwuosobowego w Hotelu (...) w terminie od dnia 30 lipca 2018 r. do dnia 03 sierpnia 2018 r. Pobyt w hotelu miał być formą prezentu dla rodziców powódki, a rezerwacja została dokonana na nazwisko matki powódki W. H.. W rozmowie ustalono, że z uwagi na krótki termin pomiędzy rezerwacją a terminem pobytu powódka dokona przelewu całej kwoty przelewem błyskawicznym jako zadatek na poczet usługi. Potwierdzenie wykonania przelewu powódka przesłała pozwanemu także mailem. Łączna cena usługi hotelowej wraz z dodatkową opcją usługi śniadaniowej stanowiła kwotę 2.200 zł (2.000 zł pobyt plus 200 zł za śniadania świadczone w formie cateringu przez inny podmiot).

W dniu 28 lipca 2018 r. o godz. 9:50 powódka skontaktowała się telefonicznie z pozwanym, informując go, że rezygnuje z rezerwacji, w związku z czym wnosi o zwrot całej uiszczonej kwoty. Pozwany poinformował powódkę, że ewentualny zwrot może nastąpić dopiero po sprzedaży rezerwacji innemu klientowi, na co M. P. początkowo przystała. Po zakończeniu rozmowy z pozwanym, powódka uznała jednak, że jest mało prawdopodobne, aby pozwany dokonał sprzedaży rezerwacji pokoju na dwie doby przed rozpoczęciem pobytu w hotelu. Powódka podczas kolejnej rozmowy wycofała się z ustaleń dokonanych z pozwanym i z zażądała zwrotu całej uiszczonej kwoty. Powódka nie była zainteresowana pobytem w hotelu pozwanego w innym terminie.

Na dalszym etapie prowadzonych przez strony rozmów pozwany poinformował powódkę, że wpłacona kwota jako zadatek, zgodnie z treścią regulaminu hotelu, nie podlega zwrotowi.

(dowód: potwierdzenie uiszczenia ceny- k. 13, korespondencja mail-owa- k. 14, potwierdzenie rezerwacji- k. 15, wydruk wiadomości sms- k. 16-17, zestawienie przeprowadzonych rozmów telefonicznych i wysłanych wiadomości tekstowych- k. 18-19, zeznania pozwanego J. R. s łuchanego w charakterze strony - k.106-107, przedział czasowy 00:04:50- 00:37:32, zeznania powódki M. P. słuchanej w charakterze strony - k. 136-138, przedział czasowy 00:03:27-00:47:19)

Pozwany prowadzi hotel w K. całorocznie w sposób nieprzerwany. Wraz z żoną wykonuje część prac związanych z prowadzeniem hotelu, m. in. przyjmowanie rezerwacji, nadzór nad stanem pokoi dla gości, księgowość. Ponadto zatrudnia obsługę hotelową, w sezonie na letnim hotel ma maksymalne obłożenie, jest usytuowany bezpośrednio na morzem. Znajduje się w nim 80 pokoi.

Cennik pobytu w Hotelu (...) w K. uzależniony jest od standardu pokoju, liczebności osób mogących go zajmować, widoku i okresu jakiego dotyczy rezerwacja. W trakcie sezonu letniego hotel w głównej mierze oferuje pobyt 7-dniowy. Krótsze pobyty stanowiące lukę- okienko pomiędzy dokonanymi rezerwacjami pokoju oferowane są w sprzedaży za kwoty niższe, aniżeli standardowa doba hotelowa podczas pobytu 7-dniowego. Z tego rodzaju oferty skorzystała powódka, dokonując rezerwacji 4-dniowego pobytu.

W treści informacji kierowanych do klienta rezerwującego pobyt w hotelu oraz w zapisach regulaminu hotelu (dostępnych na stronie internetowej hotelu) wskazano, iż wszelkie wpłaty dokonywane przez gości na rachunek bankowy hotelu będą traktowane jako zadatek i nie podlegają zwrotowi. W przypadku odwołania rezerwacji po wpłaceniu zadatku, zadatek może zostać zwrócony gościowi tylko w przypadku wykupienia zwolnionego pokoju w takim samym terminie przez innego gościa hotelowego. W pozostałych przypadkach, zadatek nie podlega zwrotowi. Gość jest obowiązany pod rygorem anulowania rezerwacji uiszczyć zadatek w wysokości minimum 30% całej ustalonej ceny za pobyt na rachunek bankowy W..

(dowód: cennik- k. 28-32, regulamin W. Resort- k. 32-34 zeznania pozwanego J. R. słuchanego w charakterze strony - k.106-107, przedział czasowy 00:04:50- 00:37:32)

W dniu 31 lipca 2018 r. powódka skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 2.200 zł w terminie 3 dni od daty doręczenia pisma.

(dowód: wezwanie do zapłaty- k. 20-21, potwierdzenia nadania przesyłki- k. 22)

Pozwany pisemnie odpowiedział na wezwanie do zapłaty wskazując, że zgodnie z treścią obowiązującego i zaakceptowanego przez powódkę regulaminu, zadatek stanowiący pełną kwotę, uiszczony przez powódkę, nie podlega zwrotowi. Pozwany zaznaczył, iż pokój zarezerwowany na rzecz powódki nie został sprzedany na cały zarezerwowany termin tj. 4 dni, w związku z czym pozwany poniósł stratę wynoszącą ok. 2.000 zł. Jednocześnie celem polubownego rozwiązania sporu pozwany zaproponował powódce zwrot kwoty 1.200 zł stanowiącej cenę niewykorzystanego śniadania wynoszącą 200 zł, oraz 1/2 ceny pobytu, tj. 1000 zł.

Pozwana poddając w wątpliwość zgodność z prawem zapisów regulaminu obowiązującego w hotelu, nie przyjęła propozycji zawarcia ugody wysuniętej przez pozwanego.

(dowód: odpowiedź na wezwanie- k. 23, pismo z dnia 30 sierpnia 2018 r.- k. 24, zeznania pozwanego J. R. s łuchanego w charakterze strony - k.106-107, przedział czasowy 00:04:50- 00:37:32)

Dwa tygodnie wcześniej powódka spędziła weekend w hotelu pozwanego, znała zasady rezerwacji pokoi oraz ich standard.

(dowód: zeznania powódki M. P. słuchanej w charakterze strony - k. 136-138, przedział czasowy 00:03:27- 00:47:19)

Ustalenia faktyczne zostały poczynione w niniejszej sprawie w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy (korespondencja mailowa, smsowa, regulamin hotelu, pisma wymienione pomiędzy stronami), które uznane zostały w całości za wiarygodne, a żadna ze stron nie zakwestionowała autentyczności tych dowodów i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych (art. 230 k.p.c. w zw. z art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c. oraz art. 252 k.p.c. i art. 253 k.p.c.) z pominięciem dokumentu w postaci

Nadto ustalenia stanu faktycznego oparto o zeznania złożone przez obie strony postępowania. W sprawie przeprowadzono ostatecznie dowód z zeznań powódki, pomimo jej nieobecności na pierwszym terminie rozprawy, jednakże w ocenie Sądu nie stanowiło to znacznego przedłużenia toczącego się postępowania, a jednocześnie było konieczne z uwagi na konieczność ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Co do zasady zeznania powódki M. P. Sąd ocenił jako wiarygodne. Wskazać trzeba, że powódka dokładnie opisała przebieg rozmów pomiędzy stronami, korespondencję mailową, smsową (okoliczności te zresztą nie było sporne między stronami) Wskazała też, że rezygnacja z pobytu była podyktowana jej własną decyzją. Co warto podkreślić, powódka sama posługiwała się określeniem „zadek” opisując przebieg rozmów z pozwanym, wie też – jak wynika z jej zeznań – co ten termin oznacza. Sąd nie dał wiary jedynie temu stwierdzeniu, że powódka nie wiedziała o istnieniu regulaminu hotelu i zasad dokonywania rezerwacji. Powódka dwa tygodnie wcześniej korzystała z usług Hotelu (...), знаła więc jego ofertę. Sama też wskazała, że oferta pozwanego była korzystna, dlatego też spontanicznie z niej skorzystała oraz po namyśle nie zgodziła się na zwrot kwoty wpłaconej w przypadku sprzedaży tego pokoju innemu klientowi, gdyż miała świadomość, że pozwany „w dwa dni tego pokoju nie sprzeda” (warto zaznaczyć, że był to okres 53 godzin do rozpoczęcia pobytu – od 28.07. godz. 9.50 do 30.07. godz. 15.00 – wg regulaminu hotelu. W ocenie Sądu zważywszy na zasady wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, jest bardzo mało prawdopodobnym, by pozwana nie skalkulowała tych okoliczności dokonując rezerwacji, tym bardziej, że jak wskazała – sama prowadzi działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, jest też osobą często korzystającą z usług hotelowych.

Złożone przez pozwanego J. R. zeznania Sąd uznał za zgodne z prawdą w zakresie sposobu i okresu prowadzenia hotelu, zasad dokonywania rejestracji pobytu oraz propozycji zawarcia z powódką ugody. Za niezgodne z prawdą i niewykazane uznano twierdzenia pozwanego jakoby powódka nie złożyła skutecznego oświadczenia o rezygnacji z oferty. Powódka w sposób nie budzący wątpliwości wykazała datę, kiedy dokonała rezerwacji pokoju oraz przeprowadzenie kolejnych rozmów z pozwanym i jego pracownikami, podczas których poinformowała pozwanego o odwołaniu dokonanej rezerwacji. Ponadto też Sąd uznał za dowolne i niewykazane skalkulowanie przez pozwanego kosztów utrzymania hotelu, w tym określenie własnej stawki godzinowej. Twierdzenie to pozostało gołosłowne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Strony łączyła umowa o organizację usługi hotelowej, która obejmowała przebywanie na terenie hotelu. Mając na celu ochronę osoby zawierającej umowę z organizatorem usług turystycznych, ustawodawca wprowadził domniemanie odpowiedzialności organizatora za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umówionej usługi turystycznej. Uczestnik imprezy, dochodzący ochrony swoich praw z tego tytułu wykazać musi, że świadczenia objęte umową nie zostały wykonane lub zostały wykonane nienależycie oraz że stanowiło to przyczynę powstania po jego stronie szkody. Zakres odpowiedzialności, za który odpowiada organizator turystyki musi uwzględniać wysoki miernik staranności, jakiego należy wymagać od profesjonalisty (art. 355§2 kc).

Art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004r. Nr 223, poz. 2268 ze zm.) stanowi, iż organizator turystyki odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest spowodowane wyłącznie działaniem

lub zaniechaniem klienta, działaniem lub zaniechaniem osób trzecich, nie uczestniczących w wykonywaniu usług przewidzianych w umowie lub siłą wyższą.

Wobec powyższego pozwany zobowiązany był do wykonania względem powódki usługi hotelowej zgodnie z postanowieniami zawartej umowy. Stosunek umowny pomiędzy stronami wykreowany został m.in. poprzez rozmowę telefoniczną w dniu 27.07. i uzgodnienie, że powódka dokona natychmiastowej wpłaty zadatku za cały pobyt (dowody w postaci maili i zeznań stron), jak też zaakceptowaniu regulaminu hotelu dostępnego internetowo.

Art. 65 § 1 i 2 kc stanowi, iż oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

W ocenie Sądu prezentowany materiał dowodowy przekonuje, że strony umowy poprzez swoje oświadczenia woli jednoznacznie określiły cel umowy – pobyt w hotelu na okres 5 dni, datę pobytu, cenę pobytu, warunki rezerwacji. Później też powódka w sposób wyraźny i skuteczny dokonała odwołania swojej rezerwacji, gdyż podczas rozmowy telefonicznej przeprowadzonej w dniu 28 lipca 2018 r. jednoznacznie oświadczyła, że nie chce skorzystać z usługi hotelowej oferowanej przez pozwanego i odstępuje od umowy dotyczącej rezerwacji pokoju dwuosobowego w terminie od 30 lipca do 3 sierpnia 2018 r.

Tak zatem stanowisko pozwanego, który w tych okolicznościach stwierdził, że powódka nie odwołała skutecznie rezerwacji, nie znajduje racji bytu – zarówno zawarcie umowy, jak i odwołanie rezerwacji nastąpiło w ten sam sposób - telefonicznie. W ocenie Sądu obie strony zrozumiały też swoje oświadczenia woli, sam pozwany wskazywał bowiem, że odda zadatek, gdy znajdzie innego klienta na te rezerwację, zatem nie miał wątpliwości (mimo swych deklaracji), że powódka nie skorzysta z pokoju.

Zauważyć tu trzeba, że powódka z przyczyn osobistych nie skorzystała z zarezerwowanego pobytu. Konieczność rezygnacji nie była spowodowana okolicznościami siły wyższej, niezależnymi od stron stosunku prawnego.

Dalej - Sąd stanął na stanowisku, iż powódka w sposób jasny i czytelny została poinformowana o wysokości należności za pobyt w hotelu oraz o zakresie świadczonych przez pozwanego usług. Powódka w dniu 27 lipca 2018 r. dokonała rezerwacji 4-dniowego pobytu w hotelu w okresie od dnia 30 lipca 2018 r. do 03 sierpnia 2018 r. Z uwagi na krótki odstęp czasu do dnia rozpoczęcia korzystania z usługi oraz powstałe „okienko” pomiędzy pozostałymi rezerwacjami pokoju w hotelu, powódka otrzymała ofertę korzystniejszą od obowiązującej w trakcie sezonu letniego w hotelu podczas 7-dniowego pobytu.

Art. 394 § 1-3 kc stanowi, iż w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron druga strona może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić i otrzymany zadatek zachować, a jeżeli sama go dała, może żądać sumy dwukrotnie wyższej. W razie wykonania umowy zadatek ulega zaliczeniu na poczet świadczenia strony, która go dała; jeżeli zaliczenie nie jest możliwe, zadatek ulega zwrotowi. W razie rozwiązania umowy zadatek powinien być zwrócony, a obowiązek zapłaty sumy dwukrotnie wyższej odpada. To samo dotyczy wypadku, gdy niewykonanie umowy nastąpiło wskutek okoliczności, za które żadna ze stron nie ponosi odpowiedzialności albo za które ponoszą odpowiedzialność obie strony.

Zgodnie z powyższą regulacją pozwany był uprawniony do zatrzymania zadatku, bowiem od umowy odstąpiła powódka bez wskazania przyczyny niezależnej od żadnej ze stron. Zapisy regulaminu, z którego treścią pozwana miała obowiązek zapoznać się przed skorzystaniem z oferty pozwanego, hotel pobiera zadatek w wysokości min. 30% ceny. Nadto w regulaminie wskazano, iż kwoty uiszczone na rachunek bankowy hotelu nie podlegają zwrotom, bowiem są traktowane jako zadatek. Słuszne jest wyrażone przez powódkę stanowisko, iż kwota zadatku nie może być równa cenie usługi. Zapisy regulaminu w zakresie maksymalnej wysokości zadatku zawarte w §3 pkt 8 należało uznać za klauzulę abuzywną, a zatem nie wiążącą stronę powodową. Niemniej jednak w §3 pkt 3 regulaminu hotelu wskazano,

że zadatek nie może być niższy niż 30% całej ustalonej ceny i w tym przypadku w ocenie Sądu nie mamy do czynienia z klauzulą abuzywną.

Art. 3851§ 1-4 kc stanowi, iż postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie.

W związku z powyższym należało rozważyć, czy zadatek określony jako minimum 30% ceny §3 pkt 3 regulaminu hotelu kształtował prawa i obowiązki powódki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jej interesy. W tym miejscu należy zauważyć, iż wysokość zadatku nie jest regulowana przepisami prawa. Relacja między wysokością kwoty zadatku (wartością rzeczy) a wartością przedmiotu świadczenia umownego jest pozostawiona do uzgodnienia przez strony (patrz wyrok SN z dnia 12 maja 2005 r., V CK 577/04, dotyczący zadatku o wartości przekraczającej połowę wartości całego świadczenia). Jednakże nie wynika z tego, że wysokość zadatku może być całkowicie dowolna, np. przewyższająca wartość głównego świadczenia z umowy (*alterum tantum*). Jest to konsekwencją unormowania skutków zadatku, ma on bowiem być sankcją na wypadek niewykonania umowy. Z tych przyczyn w literaturze wyrażono zgeneralizowany pogląd (J. Gwiazdomorski, Glosa do uchwały SN z dnia 10 października 1961 r., 3 CO 28/61, OSPiKA 1963, z. 5, poz. 107), że nadmierna wysokość zadatku może uzasadnić uznanie go za mający na celu obejście ustawy (art. 62 § 3 i 4 k.z.) i jako taki – nieważny w świetle art. 55 k.z. (obecnie art. 58 k.c.) (zob. też wyrok SN z dnia 15 maja 2003 r., I CKN 340/01, IC 2004, nr 3, s. 38, Komentarz kodeksu cywilnego - art. 294 kc pod redakcją Jacka Gudowskiego).

Sąd, posilkując się treścią przedstawionego regulaminu obowiązującego w hotelu pozwanego, przyjął że wysokość zadatku winna wynosić minimum określone przez pozwanego. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż nie jest to kwota wygórowana, bowiem często przyjmuje się, iż zadatek stanowi np. 50% ceny towaru bądź usługi. Zasadnym jest także podkreślenie, iż rodzaj świadczonych usług przez pozwanego charakteryzuje się tym, że zarezerwowanie przez klienta pokoju jest równoznaczne z niemożliwością skorzystania z usługi w tym samym czasie przez inną osobę. Pozwany nie prowadzi działalności gospodarczej polegającej na produkcji poszczególnych przedmiotów, lecz na ciągłej gotowości świadczenia usług hotelowych, a dokonanie rezerwacji stanowi zablokowanie skorzystania z usługi przez inną osobę. Zadatek jest dodatkowym zastrzeżeniem umownym, wzmacniającym więź zobowiązaniową między stronami i pełniącym funkcje mobilizującą, dyscyplinującą oraz zabezpieczającą. Taką też funkcję ma on spełnić w niniejszej sprawie. Podsumowując w liczbach – skoro pozwany przyjął od powódki całość kwoty za pobyt, tj. 2.000 zł, winien jej zwrócić 70% kwoty, tj. 1.400 zł.

Kwotą podlegającą zwrotowi powódce jest także koszt śniadań stanowiący w wysokości 200 zł. Pozwany wskazywał, iż usługę w tym zakresie świadczyła odrębna firma, a on tą usługę jedynie zamawiał. W związku z powyższym nie można potraktować zapłaconej z góry kwoty za śniadania jako kwoty objętej umową stron, która dotyczyła jedynie pobytu w hotelu. Usługa śniadań nie była w ogóle świadczona i miała zostać pobrana przez podmiot inny niż pozwany, zatem kwota ta została przez pozwanego pobrana nienależnie i jako taka winna być zwrócona. Na zasadność powyższego sam pozwany wskazywał na etapie przedsądowym jak i w trakcie toczącego się procesu, proponując powódce zwrot kwoty 200 zł z tego tytułu.

Reasumując, powódka wykazała zasadność pozwu w zakresie łącznej kwoty 1.600 zł, na którą składały się następujące należności:

2. 1.400 zł stanowiącej 70% kwoty ceny za pobyt w hotelu;
3. 200 zł cena wykupienia oferty śniadaniowej.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na uprawnienie powoda do zatrzymania zadatku stanowiącego 30% ceny pobytu w hotelu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie przepisów przywołanych wyżej, orzeczono jak w pkt I. sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach oparto o treść art. 100 kpc, zgodnie z którym „w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.” Powódka wygrała proces w 72%, ponieważ z dochodzonej kwoty 2.200 zł została zasądzona na jej rzecz kwota 1.600 zł. Na koszty niniejszego procesu składały się: opłata od pozwu 100 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictw w wysokości 34 zł. Po dokonaniu potrąceń należnych stronom wzajemnie kosztów zastępstwa procesowego, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 439,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika powódki o zasądzenie na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego przy zastosowaniu podwójnej stawki minimalnej określonej przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800), bowiem brak było podstaw do uznania, że charakter sprawy jest złożony, materiał dowodowy był skompensowany, a wkład pracy pełnomocnika powódki w przyczynienie się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy kształtował się na zwykłym poziomie przy rozpoznawaniu spraw podobnego rodzaju. W tej sytuacji Sąd przyjął, że brak w sprawie podstaw do podwyższenia stawki minimalnej w wysokości zgodnie z treścią powyżej powołanego rozporządzenia.